

Anny

Jan Nedvěd

1. Sám mám já touhu, mám, jít k horám dalekým
a ptát se řek, co znám, kdy přijdou k obětí.
Co prožil s dívkou svou tulák tam za řekou
a kdo se na mě ptá, ten tulák, to jsem já.

2. Byl jitřní čas a vítr vál, já dívku potkal tam,
kde v Montáně se Yellowstone prodírá k rovinám.
Tam Anny, děvče kouzelný mi úsměv podává
a moje oči nevidí skrz údiv, co se zdá.

3. Já ruku v ruce bloudil s ní a trhal tymián
a mával stádu těch koní, co volní jsou jak bář.
Víte srdce rozdělí i hory se rozejdou,
Anny vzal si mládenec, co jméno má Ben Joe.

4. No co dál bych vám vyprávěl, je vdova kouzelná
a v Montáně se rozletěl poprask o mně, že prej mám
na pažbě čáru řezanou a kdo se na mě ptá,
toho šerif klidně zastaví, proto tulákem jsem já.